

Have you been served?

Het zonnetje schijnt, de lucht is blauw. Reisgenoten, kom maar gauw!

Dit gaat helaas niet op hier in Dhaka..Door de vele flats is de zon niet te zien en door de smog is ook de blauwe lucht niet te vinden. Dat was dan het eerste deel van mijn opening vandaag. Tot mijn spijt moet ik toegeven dat ook het tweede deel mij en mijn kamergenoot niet gelukt is. En dat terwijl we de wekker optijd hadden gezet! Helaas wel in de verkeerde tijdzone..

De planning van deze dag was vrij rustig. Allereerst ontbijten, daarna zouden wij naar de markt om passende kledij aan te schaffen. Wij mogen als blanken natuurlijk niet te veel uit de toon vallen dus daarom zocht iedereen een mooie traditionele outfit uit. Zoveel keuze. Zoveel winkels. Zoveel verkopers. Vooral teveel verkopers. Als je binnenkomt staan er twee maar als je een keertje met je ogen knippert staan er ineens zeven of acht. En alsof dat nog niet genoeg is gaan ze allemaal om je heen staan en over je schouder meekijken. Agh, het houd ze van de straat zullen we maar zeggen!

Het kan ook anders hebben we vandaag gezien..Na de lunch gingen Johan, Leonie, Mariska en ik een stukje wandelen. We liepen over een loopbrug waarmee je de straat over kon steken en uit het niets kwam er een hele groep straatkinderen om ons heen staan. Maar bij staan bleef het niet, sommigen hingen ons bijna om de nek terwijl andere onze benen vastgrepen. Allemaal vragend om geld voor eten. Helaas waren sommige vergeten dat ze al eten in hun mond hadden..Dan is het effect toch minder.

Even verderop lag een meisje van een jaar of 8 op een matje. Helaas was een beschrijving van een hoopje mens ook treffend geweest..Hier schijnt het heel gewoon te zijn om een gehandicapt kind midden in de zon op straat te leggen om nog wat geld bij elkaar te bedelen. Als het al niet weggestopt word op een plek waar het niet te zien is. Want tenslotte is een gehandicapt kind een straf van God, toch? Het word mij ineens heel erg duidelijk dat deze samenleving een paar eeuwen achterloopt in gedachtegangen.

In de middag ontmoette wij de studenten van de BSFB (Bible Study Fellowship Bangladesh) en van de theologische school St. Andrew's. Jongeren met elk een heel andere achtergrond en een heel ander levensverhaal. Ik heb al een beetje wat gehoord maar ik hoop de komende dagen nog veel meer te horen!

De opening was erg leuk met zang en dans en ook wij werden gevraagd om mee te doen. Tuurlijk proberen we dat, met de nadruk op proberen.

Na het avond eten werd ons gezelschap verdeeld over de slaappleatsen. Wij bleven bij Peter Mazunder in het Gracehouse. We aten nog gezamenlijk maar daarna ging iedereen naar zijn of haar slaappleats. Zo ook ik. En nu maar hopen dat ik de wekker nu wel op de goede tijdzone heb staan..